

Eva Jeníčková (roz. Kucharičová, *1978 v Jindřichově Hradci)

Studovala Střední uměleckou školu grafickou v Jihlavě a jednooborovou výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Je maminkou na plný úvazek, kromě volné autorské tvorby se věnuje poezii. V současnosti žije a tvoří v Třebíči.

V kresbě, malbě, grafice a fotografii zpracovává převážně krajinu. Základem její práce je intenzivní kontakt s přírodou. První vrstvy kresby jsou načrtnuty dřívkem nebo uhlíky posbíranými z lesáckých ohnišť. Kresba mnohdy přechází v rytinu. Vtíráním, rozmazáváním, vrstvením uhlu i následným proškrabáváním vzniká finální dílo.

„Nejde mi tolik o vizuální dokumentaci dané oblasti, jako spíše o hledání hlubších osobních souvislostí a provázanosti s místem, kde žiji. Krajinu vnímám jako živou součást svého příběhu, v širším měřítku také jako prostor, ve kterém se otiskuje čas člověka i živlů, jako prostor duchovní, se kterým jsme po generace spjati.“

... a srdce zazpívalo

Moje téma se vyvíjí, roste z dávných kořenů. Z krajin, kde se prohání vítr, stromy kývou, řeka plyne. Jde ve své osobní evoluci k cíli – k pravdě a celistvosti. Završení věcí všech mě jako magnet přitahuje a kotví ve věčnosti. Položila jsem si otázku: Vejde se Bůh, celý vesmír se všemi věky, do lidského srdce? Jakou mocí vládne člověk skrze svoji víru? Jsem přesvědčena, že právě srdce určuje naše myšlení i činy a život pak sklízí jeho úrodu. Pokračuji dál v dotýkání. Pokračuji v záznamech otisků, rýh i pohlazení krajiny, která ač poznamenána vnějším světem, přesto hájena je tajemstvím zjevení a silou, kterou vládne srdce člověka.

Tato krajina je vztah.